

توضیحی برای یک بیماری عجیب: پر خوابی مداوم

یک درمان جدید ممکن است به مبتلایان به بیماری عجیبی که باعث خواب‌آلودگی مداوم آنها می‌شود، کمک کند.

همشهری آنلاین: یک درمان جدید ممکن است به مبتلایان به بیماری عجیبی که باعث خواب‌آلودگی مداوم آنها می‌شود، کمک کند. به گزارش لایوساینس این یافته‌ها که در *Science Translational Medicine* منتشر شده است ممکن است برای افرادی با وجود زنگ ساعت به طور مداوم می‌خوابند و با وجود مصرف کافئین و سایر مواد محرک در طول روز احساس فرسودگی می‌کنند، مهم باشد.

افراد مبتلا به "پر خوابی" (Hypersomnia) نیاز به حدود 70 ساعت خواب در هفته دارند و به سختی از خواب بیدار می‌شوند. هنگامی این افراد بیدارند، معمولا احساس‌شان این است که شب‌شان به بیدار خوابی گذشته است و آن را مانند راه رفتن در مه توصیف می‌کنند. اغلب این افراد پس از اینکه دچار بودن به بیماری‌هایی مانند افسردگی، قطع تنفس حین خواب یا مشکلات تیروئید رد می‌شود، تشخیص داده می‌شوند.

دیوید رای، یکی از این پژوهشگران از دانشگاه اموری در آمریکا می‌گوید: "ابتدا پزشک به دنبال علل معمول می‌گردد، و بعد هنگامی که این علل رد شدند، افرادی باقی می‌مانند که هنوز بدون دلیل مشخصی 12 تا 15 ساعت در شبانه روز می‌خوابند."

آشکار است که خواب‌آلودگی شدید زندگی کاری و اجتماعی بیماران را مختل می‌کند. با وجود اینکه شمار دقیق افراد مبتلا به این بیماری مشخص نیست، او تخمین می‌زند که از هر 800 نفر یک نفر به این بیماری مبتلا باشد. پزشکان اغلب برای این بیماران داروهای محرک مانند ریتالین یا آدرال تجویز می‌کنند، اما این داروها معمولا موثر واقع نمی‌شوند.

این پژوهشگران می‌خواستند بدانند آیا ناقل‌های شیمیایی در مغز علت پر خوابی هستند یا نه. از آنجایی که مایع نخاعی می‌توانند تصویری از مواد شیمیایی در جریان در اطراف مغز را به دست بدهد، آنها مایع نخاعی 32 فرد مبتلا به این بیماری و 16 فرد سالم را گرفتند.

هنگامی این مایع نخاعی به یک ظرف آزمایشگاهی حاوی کشت سلول‌های انسانی افزودند، اتفاقی رخ نداد.

بنابراین آنها یک ماده شیمیایی به نام "گاما آمینوبوتیریک اسید" یا گابا (GABA) - یک ناقل شیمیایی مهارکننده- را به کشت سلولی اضافه کردند. در این وضعیت مایع نخاعی افراد دچار پر خوابی با اتصال دادن میزان بیشتری از مولکول‌های گابا به سلول‌های انسانی اثر آن را تقویت می‌کرد. (پژوهش‌های گذشته نشان داده بود که رابطه‌ای میان گابا و "فلج خواب" وجود دارد؛ در فلج خواب هنگامی فرد بیدار می‌شود عضلاتش منجمد و بی‌حرکت باقی می‌ماند).

به گفته رای این بیماران دچار پر خوابی یک ناقل شیمیایی مغزی تولید می‌کنند که آنها را در همه اوقات در حالت خواب‌آلوده نگه می‌دارد.

در کشت سلولی در دیش پتری (ظرف کشت) افزودن دارویی به نام فلومنازیل که برای احیای بیماران که مقادیر بیش از حد آرامبخش‌هایی مانند والیوم را مصرف کرده‌اند، به کار می‌رود، اثرات مایع نخاعی افراد دچار پر خوابی را خنثی کرد.

سپس این دانشمندان مصرف فلومنازیل را برای درمان این بیماران امتحان کردند. پیش از مصرف دارو، افراد دچار پر خوابی، به همراه افرادی که مدت زیادی دچار محرومیت از خواب یا اندکی مست بودند، یک آزمون هشجاری را انجام دادند.

نتایج نشان داد کارکرد افراد دچار پر خوابی هنگامی که فلومنازیل دریافت می‌کنند، تقریباً به همان اندازه افراد سالم می‌شد.

این یافته‌ها دال بر این است که درمان موثری برای افراد دچار پر خوابی وجود دارد، اما لازم است که بررسی‌های پیگیری انجام شود تا ثابت کردن مصرف این دارو باعث می‌شود این بیماران واقعا در شب‌ها کمتر بخوابند.

در حال حاضر فلومنازیل فقط برای افراد دچار اوردوز (مصرف بیش از حد دارویی) یا برای بیدار کردن بیمار ناهشیار پس از بیهوشی به

